

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Bøgsted. Der er ingen korte bemærkninger.

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Det er i virkeligheden et vanskeligt forslag at tage stilling til for Det Konservative Folkeparti, det, Kristendemokraterne her har fremsat. Det siger jeg, fordi vi har meget stor sympati for forslaget og finder, at der er mange rimelige betragtninger og begrundelser for forslaget.

Alligevel finder vi, når vi gør tingene endeligt op, at der er så mange problemer i det, at vi her og nu ikke ønsker at stemme for det, og så må vi altså stemme imod det. Men sådan er det nogle gange, tingene er komplicerede og man må afveje, hvad der er for, og hvad der er imod, og så se, hvad der vejer tungest i vægtskålen.

Det er selvfølgelig problematisk, hvis der er tale om, at et forbund iværksætter en konflikt imod en virksomhed med ødelæggende følger for virksomheden og også for de ansatte på virksomheden, hvis den pågældende virksomhed har en aftale med et forbund, og især hvis det er en aftale, der er indgået på vilkår, der er sammenlignelige med de vilkår, der i øvrigt er gældende på arbejdsmarkedet.

Der er det jo sådan i Arbejdsrettens praksis, at man siger, at det er ganske afgørende, om der er tale om, at det konfliktende forbund er medlem af samme hovedforbund som det forbund, der har en overenskomst med virksomheden, eller dette ikke er tilfældet, altså at de to forbund ikke er i hovedforbund med hinanden. Det er jo dybest set det, der er det afgørende retlige indhold i dette beslutningsforslag. Er det rimeligt, at der er den forskel i retspraksis, altså at der skal være mere tvingende grunde til at iværksætte en konflikt, hvis man er medlem af samme hovedforbund som det forbund, der har en overenskomst med virksomheden, eller ej? Det kan man jo argumentere for og imod.

Jeg vil godt derudover nævne, at jeg synes også, at det er problematisk, at Arbejdsretten slet ikke tillægger det nogen som helst betydning, hvem der er medlemmer af forbundet, altså om de, der arbejder på virksomheden, er medlemmer af det konfliktende forbund eller de er medlemmer af det forbund, der er en overenskomst med. Det tillægger Arbejdsretten ikke nogen betydning, og det synes jeg er en skærpene omstændighed, når man skal vurdere det.

Nu har vi jo fået en redegørelse i juni måned sidste år fra LO og DA, og vi har haft debatten i Folketinget om det sidste år, vi har en debat i Folketinget om det nu, og vi er en række partier, der har udtrykt sympati for forslaget, men som alligevel viger tilbage for her og nu at gennemføre en lovgivning. Det gør vi selvfølgelig, fordi vi egentlig helst så, at arbejdsmarkedets parter selv fandt ud at tilrettelægge tingene på en fornuftig måde.

Derfor er det vel også et signal, vi sender til arbejdsmarkedets parter, at vi synes, at det er meget kompliceret og vidtgående at gribe ind med lovgivning her og nu, men at vi også forventer, at vi ser et arbejdsmarked i de kommende år, der selv via selvdisciplin undgår konflikter, der har ødelæggende virkning for virksomheder og de ansatte på virksomhederne i sådan nogle situationer, hvor virksomheden har nogle fornuftige og overenskomstmæssige vilkår med et forbund.

Kl. 18.30

Her og nu ønsker Det Konservative Folkeparti ikke at medvirke til lovgivning. Principielt synes vi, det er meget kompliceret og meget vidtgående at blande sig på området, og vi ønsker egentlig, at arbejdsmarkedets parter selv klarer det. Men vi håber, at der med de debatter, der har været, og med den redegørelse, LO og DA skrev sidste år, er sendt tilstrækkelig klare signaler til arbejdsmarkedets parter og for så vidt også til Arbejdsretten, så man finder en fornuftig kurs.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nu håber jeg ikke, det begynder at udvikle sig til en dårlig vane for Det Konservative Folkeparti, for vi har hørt den samme retorik i forbindelse med indførelse af en barselfond. Først taler man om, at det vil man egentlig gerne, og det har socialministeren også talt om, men derefter bliver det noget med, at vi skal lige afvente arbejdsmarkedets parter, osv. osv.

Vi har et område her, som helt klart var en borgerlig mærkesag i oppositionstiden. Man har haft 9 år til at gå og udtænke nye modeller, og man har i 9 år truet med diverse former for indgreb på området. Nu er der så en mulighed for simpelt hen at erklære sig enig eller uenig med Kristendemokraterne i deres måde at gøre det på, men så begynder man at sige: Det er meget kompliceret, det er ikke nemt at overskue, men